

Η ΜΑΥΡΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

ΔΡΑΜΑ ΚΩΜΙΚΟΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ
ΕΚΕΙΝΟΣ καὶ ΕΚΕΙΝΗ

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ἐκεῖνος. — Ἄχ, δεσποινίς! Πρέπει νὰ λάβετε οἶκτον δι' ἐμέ. Μακρὰν σας ὅλα μοῦ φαίνονται μαῖρα καὶ σκοτεινά...

Ἐκείνη. — Μὰ σᾶς εἶπα, κύριε! ἐγὼ εἶμαι μία ἀπλῆ καλλιτέχνης, ἢ ὅποῖα οὔτε δι' ἔρωτας ἔχω καιρὸν οὔτε διὰ γάμον.

ΣΚΗΝΗ Β'.

Ἐκεῖνος. — Εἶσθε λοιπὸν καλλιτέχνης χωρὶς καρδίαν; Ζωγραφίζετε τὴν ἄψυχον φύσιν χωρὶς νὰ πονῆτε διὰ τὰ ἔμψυχα; Μὲ ποῖα λοιπὸν χρώματα θέλετε νὰ σᾶς παραστήσω τὸ σπαρακτικὸν αἰσθημὰ μου;

Ἐκείνη. — Οὐρ! Ζωγραφίσατέ το ὅπως θέλετε... μοῦ εἶνε ἀδιάφορον!

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ἐκεῖνος.— "Ἄχ! μὴ μὰ κάμετε νὰ προβῶ εἰς κανέν ἀπονενοημένον καὶ ζοφερόν διάβημα. Ὁ νοῦς μου βυβίζεται εἰς μελανὰς σκέψεις... Δὲν τὸ βλέπετε;

Ἐκεῖνη.— Πῶς δὲν τὰ βλέπω; Καὶ ὁ νοῦς σας καὶ τὰ χέρια σας!...

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Ἐκεῖνος.— "ὦ! δυστυχία μου! ὦ μαύρη ὥρα ποῦ σὰς συνήντησα εἰς τὸ βεῦμα τῆς ζωῆς μου;

Ἐκεῖνη.— Κύριε! μοῦ ἐξωγραφίσατε ἀρκετὰ καλὰ τὸ αἶσθημά σας, καὶ εἶνε καιρὸς πλέον νὰ μὲ ἀφήσετε ἤσυχη...

ΣΚΗΝΗ Ε'.

Ἐκεῖνος.— Φεύγεις, ἀναισθητο πλάσμα, καὶ μὲ ἀφήνεις εἰς μαύρην ἀπελπισίαν. Ἄχ! ὅπως μοῦ ἐμαύρισες τὴν καρδιά, ἔτσι νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἰδῶ καὶ σένα χήρα, βουτηγμένη στὰ μαῖρα!